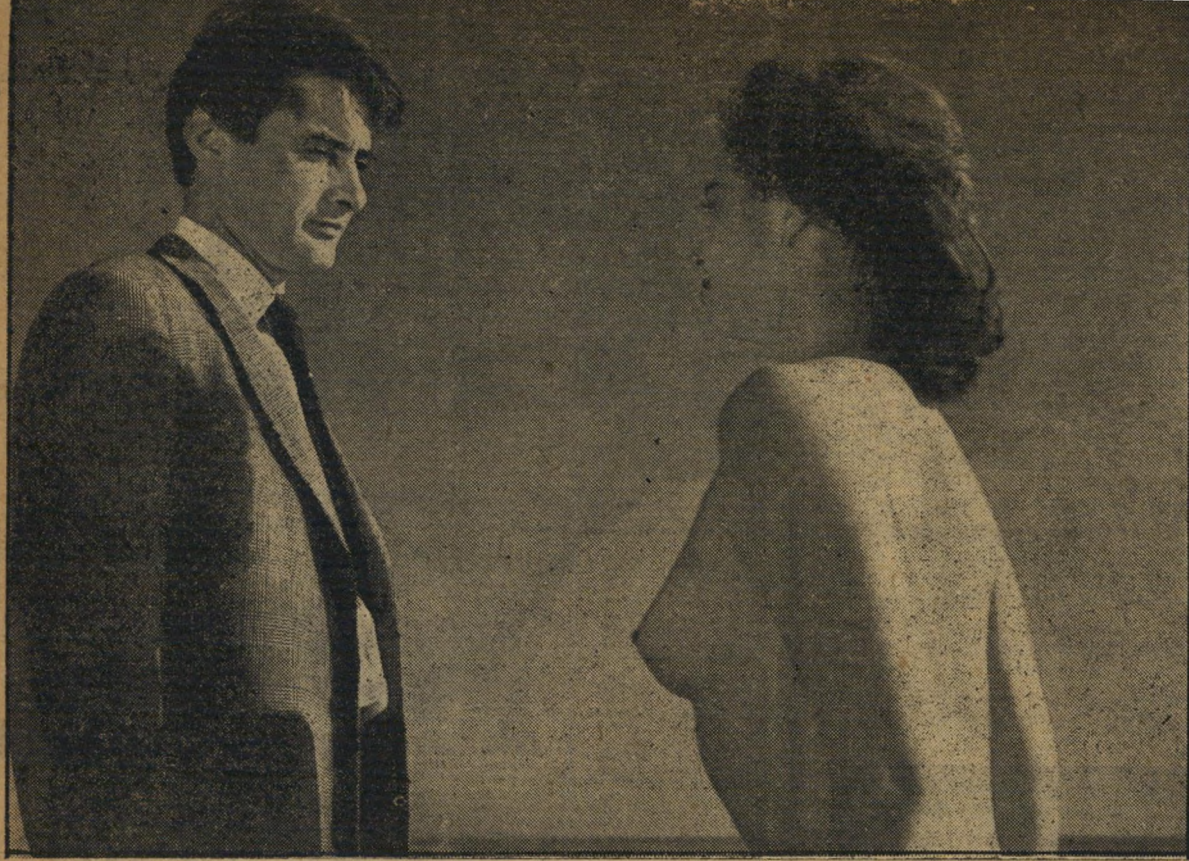

אחד מחסרונותיו הגדולים של הקולנוע מאז היתכנו היה חוסר יכולתו לספק בנושא העיקרי, עליו סובבים החיים — המין. משך עשרות בשנים היה מחהל זה אחד הגורמים העיקריים לפיגורו של הקולנוע. השירה, הציור והמיסול השתחררו עוד לפני הופעת הראינוע מכל הדעות הקדומות והמגבלות החברתיות-מוסריות שהטילו בעבר טאבו על נושא זה. לעומת זאת, כיון שהיה בגדר אמנות חדשה — דרשו גם מהקולנוע לעבור את שלבי ההתפתחות שהיו נחלתן של יתר האמנויות. צנזורים דתיים, פוריסטאנים מקרב יצרני הסרטים עצמם, אנשי-חוק שמרניים, כולם הטילו את מגבלותיהם על הקולנוע, אסרו עליו לגעת בכל מה שהיה עלול, לדעתם, לגרות את הצופה מבחינה מינית. אולם כמו בשטחים אחרים, השיג הקולנוע גם בנושא זה את שאר האמנויות תוך זמן קצר. אם בראשיתו נאסרו להצגה תנועות ריקוד של רקדניות בלבוש וגניקות לוחות, הרי הטאבו בעשור האחרון כלל רק, ברוב מדינות העולם, איסור הצגת זוג ב"מיטה; תמונות עירום; והצגת יחסי מין. כתוצאה מהגבלות אלו חלו התפתחויות בשני כיוונים. בארצות בהם היתה קיימת צנזורה, ניסו היצרנים והבמאים לעקוף בכל הדרכים, החדירו לסרטיהם קטעים קצרים שהסתירו יותר מאשר גילו. מלחמת מחתרת זו בצנזורה היא שגרמה להתפשטות קטעי-החשפנות הוללים והנושאים הימיניים המפוקפקים שבאו כתחליף לתיאור אנושי וכנה של חיות מיניות.

אהבה על החוף

זוהי תמונה מתוך הסרט לילות להטיס, שיוצג בישראל לא ננעה הפעם בטכניקה אירוסית זו במספריה הקטלניים.

קרים, בתחילתה של סצנת עירום לוחשת הנמשכת ארוכות על הבד, זמן ארוך הרבה יותר מדומות לה בסרטים אחרים. הצנזורה הישראלית לא ננעה הפעם בטכניקה אירוסית זו במספריה הקטלניים.

בשכונת הבא בתל-אביב. שני כוכבי הסרט, מישל בארדינה ופרישה

הצנזור התבגר

סרט צרפתי נועז שיוצג בארץ מבשר גל חדש בדעות הצנזורה הישראלית

זה, ברוב הארצות המייצרות סרטים. האמריקאים ערכו שינויים והקלות בחוקת המוסר המפורסמת שחברה בשעתה עלייה יצרני-הסרטים. נושאי מין בכל צורותיהם זכו עתה בטיפול נרחב, בסרטי-הוליווד. אפילו האנגלים השמרנים החלו להחזיר לסרטיהם עירום ואירוטיקה, במידה שעוד לפני עשר שנים היתה מעוררות הפגנות מחאה של כל הבתולות האנגליות הזקנות. הצרפתים, שעוד קודם לכן היו מתקדמים יותר בבעיה זו מבני יתר המדינות, הפיקו מספר יצירות-אמנות קולנועיות, כמו ה"נאהבים והירושמים" אהובתי, בהן מתוארים יחסי-מין בצורה הנועזת ביותר.

הגל החדש בקולנוע הצרפתי כיום שיחרר לגמרי את כל המעצורים. במאים צעירים, החלו להתחרות ביניהם בתיאור ובניתוח יסודי של בעיות המיניות של הדור הצעיר, תיאור שהפך כמעט לסמל המסחרי. התחרות זו הביאה בהכרח למה ש"היה צפוי מראש — ליברליות קיצונית בתיאור יחסים מיניים וחיות מיניות. כך נולד הקצף החדש על פני הגל החדש.

אחד מנציגיו האפיינים ביותר של זרם חדש זה הוא לואי פליקס (39), פליקס, צלם-יומנים לשעבר ומסריט ראשי בהרבה סרטים צרפתיים, יצר את לילות להטיס, שנקרא במקורו הצרפתי חום הקיץ. זהו סיפור שיגרתי בנושאי. הוא מגולל קורותיו של סופר צעיר, המבלה את תקופת הקיץ בחווה שהוריש לו דודו, שם הוא מתלבט בין אהבתה החושנית של נערה כפרית. המתמסרת לו מיד, לבין אהבתה העדינה של המשרתת שלו.

המיוחד שבסרטו של פליקס הוא, שאין דבר המתואר בו במלים או ברמזים. סצנות אהבים בעירום, שיח אירוטי על נושאי מין, הם סממניו האופייניים ביותר.

בצרפת התקבל הסרט באתה ובחבונה. לאחר מכן, התעוררה השאלה באם יצליח הסרט, בהגיעו ארצה, לעבור את מספריה של הצנזורה הישראלית המחמירה. צנזורה זו, שנהגה לקצץ, בעבר, קטעי-עירום תמימים, עמדה בפני מבחן קשה. היא עברה אותו. הסרט הותר להצגה ללא כל קיצוץ. יוצג בשבוע הבא בקולנו תמר בתל-אביב. יותר מכל היתה זו תעודת-כבוד למועצה לביקורת סרטים ומחזות בישראל. היא ביטאה את גאווה של גל חדש של סרטים וסצנות אותם יהיה רשאי לראות, מעתה, גם הצופה הישראלי.

תיאורים מסולפים ומשחיתים, שטיבם להרע. תחילת העשור השביעי של המאה בישראל, איפוא, מיפנה לאורך כל החיות בשטח

בארצות רבות לידי המסקנה שמוטב להסיר בכלל את ההגבלות ואת הטאבו. מוטב להרע את על הבד יחסים כנים ואנושיים, מאשר

סיקה עמו במרכזם, תוך שמירת הטעם הטוב. הוללות והטעם הרע שהתפשטו בטיפול בנושאי-המין בסרטים הביאו את הצנזורים

בשמי הגל החדש

סרט הוא אירוטי לחלוטין, גרוש אירוטיקה גם בנושאי. גילתה הפעם הצנזורה הישראלית ליברליות רבה והתירה אותו להצגה. התצלוי מים לקוחים מעתון צרפתי, אחרי שהצנזורה אסרה תמונות בוודות.

תמונות נועזות כאלה מבושרות גל חדש בקולנוע הצרפתי, מציפות את חסרם לילות להטיס. לסריות שהפעם חי